

DVYLIKA LAIPTELIŲ

2019 Rugsėjis—Spalis

Ruduo

Grįžta vėl lietingieji orai,
Spindi nukritę ant lapo lašai,
O po langais liūdna, nyku...
Norėčiau užmigti giliu miegu.

Bet užsimerkti negaliu.
Juk grožis aplink toks nuostabus,
Kai pro langą nušvinta saulė
Ir pamatai spalvotus medžius.

Ir aš stebiu per langą
Visą saulėtą dieną.
Ak, pailginkit laiką nors truputį,
Dar leiskit pasigrožėti, kol neat-
keliavo šiaurys..

Ruduo- tai nuostabu.
Spalvos apkabina ir sušildo širdį.

Justina Tauškėlaitė 6a kl.

Nauji Mokinių komiteto nariai

Rugsėjo 10d., kaip ir kiekvieną rugsėjo pradžią, vyko naujų narių į gimnazijos Mokinių komitetą priėmimas. Senieji MK nariai visada laukia šios akimirkos, nes gali naujokams papasakoti, ką veikia, parodyti, ko išmoko. Pirmiausiai susipažįstame su naujais nariais, o tada papasakojame, ką veikia MK. Manau, kad ir kitiems gimnazijos bendruomenės nariams reikėtų žinoti, kas mes esame.

Mokinių komitetas yra suskirstytas į tris komitetus: vidaus reikalų, renginių organizavimo ir viešųjų ryšių. Vidaus reikalų komitete moksleiviai yra atsakingi už atmosferą ir gerą nuotaiką

gimnazijoje (aiškinamės problemas, ieškome jų sprendimo būdų), taip pat finansinius reikalus, organizuojant renginius. Renginių komitete mokiniai yra atsakingi už įvairių renginių organizavimą (ne tik pramoginių, bet ir kultūrinių, mokomųjų). O viešųjų ryšių komitete esantys moksleiviai yra atsakingi už informacijos sklaidą gimnazijoje ir už jos ribų. Bet, žinoma, visi mokinių komiteto nariai prisideda prie kiekvienos veiklos, visi kartu mes esame galingesni ir galime net kalnus nuversti.

Po trumpo teorinio įvado davėme užpildyti prašymus ir trumpas anketas, kuriose moksleiviai pateikia šiek tiek informacijos apie save, išsako

savo požiūrį į MK, jo veiklą, gali pasirinkti, prie kurio komiteto darbo norėtų prisidėti. Be rimtosios dalies visada būna linksmesnė – susipažinimo žaidimai, kurių metu išsimeiname naujokų vardus, išsiaiškiname pomėgius, kai kuriuos gebėjimus, be to, šie žaidimukai padeda lengviau susidraugauti. Visi kart smagiai ir produktyviai praleidome laiką.

Šiais metais sulaukėme mažo moksleivių antplūdžio į mokinių komitetą, bet džiaugiamės, jog vis dar yra tokių, kurie nori prisidėti prie šviesaus ir linksmesnio rytojaus gimnazijoje.

Dovilė Spūdytė IVA

Turinys

<i>Sėkmės istorijos</i>	2
<i>Sveikinimas mokytojoms</i>	3
<i>Kuo būti sunkiau: mokinio ar mokytoju?</i>	4
<i>Interviu</i>	5
<i>Kaunas 2022</i>	6

SĖKMĖS ISTORIJA PRASIDEDA ČIA – GIMNAZIJOJE

Tą akimirką, kai baigiau gimnaziją, buvau jau parašiusi visus brandos egzaminus ir žinojau, kad artėja ta finišo tiesioji, kuri atves prie didelių naujovių, - tada akys buvo pilnos ašarų. Niekada per tuos metus nesupratau, kaip bus sunku atsivieškinti su rutina, kuri lydėjo mus dvylika metų ir dėl kurios skūsdavomės tik gavę šansą su žmonėmis, kurie tapo artimaisiais, ir pastatu, kuris prilygo namams. Bet kiekvienas žinojome, kad ateis tas laikas, kai reikės pasirinkti, kur toliau tęsti savo asmenybės paieškas. Kolegija, universitetas ar darbas - kiekvienas pasirinkom labai skirtingus kelius, kurie, tikimės, nuves į sėkmę arba bent didelius pinigus. Aš pasirinkau savo gimnazijoje prasidėjusią sėkmės istoriją pratęsti Vilniaus universiteto Kauno fakultete. Ten studijuojau Lietuvių filologiją ir reklamą, kur tikiuosi išpildyti savo svajonę tapti žurnaliste. Įstojusi į universitetą ne tik greitai suradau bendraminčių, bet ir spėjau suprasti, kaip patogiu buvo gyventi šiltnamio sąlygomis, kur mokytojai labai rūpinasi ir išgyvena dėl kiekvieno mokinių žengiamo žingsnio. Čia jau niekas nereikalauja, nebėgioja iš paskos ir neprašo atsiskaityti, nes tai yra tik tavo atsakomybė ir jau nuo paties studento priklauso, ar jis sugebės viską susiorganizuoti, spėti ir išlikti universitete. Tad prisiminti laiką, praleistą mokykloje, yra ypatingai smagu, o pamokos, kurių metu skambėdavo ne tik griežti reikalavimai, bet ir klasiokų juokas buvo tos, kurias kiekvienas atsiminsime visą gyvenimą.

Nors dabar ir pradėdame gyventi nauju ritmu ir žengiame žingsnį į sudėtingą suaugusiųjų gyvenimą, gimnaziją atsimename kaip vietą, kurioje atradome geriausias asmenines savybes, kurias tobulinti galime pasitelkdami aukštąjį mokslį ar darbą. Dėkojame mokytojams, padėjusiems pagrindus mūsų pasirinkimams, sveikiname su profesine švente, linkime kuo geriausias kloties visur ir visada.

VU KNF pirmakursė Emilija Zelenkauskaitė

Kai su brandos atestatu rankose paskutinį kartą žengiau pro mokyklos duris, pasijutau taip, lyg kažkas man nuo galvos ir pečių būtų nuridenęs sunkų akmenį. Kas bus toliau, nebuvo dar aišku, tačiau tuo metu man buvo taip gera, kad ta nežinia manęs visiškai negąsdino. Po savaitės baigėsi pirmasis stojimų į Lietuvos aukštąsias mokyklas etapas ir su nekantrumu laukiau laiško. Kai pagaliau jį gavau, paskambinau mamai, seneliams, prižadinau tėtį, nors buvo po pirmos valandos nakties. Gavau kvietimą studijuoti anglų ir kitą užsienio (prancūzų) kalbą Vilniaus universitete. Apie prancūzų kalbos mokymąsi svajojau nuo dešimtos klasės, todėl iš visų lingvistikos programų ši buvo pirmoje vietoje. Rugsėjo pirmąją dieną atsikrausčiau į sostinę ir netrukus pradėjau mokslus. Aš - studentė! Praėjus mėnesiui nuo mokslų pradžios aš dar vis jaučiu džiaugsmą. Jokios matematikos! Jokio kito dalyko, kurio mokykloje nemėgau, bet privalėjau mokytis! Paskaitos įdomios, nauji draugai, dėstytojai, miestas. Tą džiaugsmą, kad pagaliau studijuojau tai, ką tikrai noriu ir kas man tikrai patinka, sunku apsaityti. Žinoma, kartais būna paskaitų, kurių metu galva jaučiasi lyg balionas, pildomas vandens, tačiau po jų drebu iš susijaudinimo.

Tai, ką studijuojantys sako apie "univerą", tikrai yra tiesa. Gyvenimas tikrai atrodo įdomesnis, viskas nauja, jautiesi laisvesnis ir linksmesnis. Žinoma, taip yra tada, kai įstoji į sau tinkančią specialybę, todėl, pati puikiai suprasdama, kad tai yra sunku, visiems linkiu kuo labiau į save gilintis ir kuo daugiau išbandyti save visokiose srityse. Galbūt kartais tai bus nemalonu ar neįdomu, tačiau tokiu būdu save artinsite prie teisingo pasirinkimo. Sėkmės!

Mokytojus prisiminsiu su šiluma, pagarba. Tai vieni svarbiausių žmonių mūsų gyvenime. Linkiu jums stiprybės, žinojimo, kad jūs esate sėkmės istorijos pradžia.

VU FLF pirmo kurso studentė Paulina Mikėnaitė

**Vilniaus
universitetas**

AR MOKYTOJU BŪTI TIKRAI SUNKU?

Skaitydama antrojų gimnazistų laiškus mokytojui, radau tokių minčių, kurios privertė susimąstyti. Pirmiausiai, kas man šovė į galvą, kad tapau mokytoja... Negalėjau iš karto atsakyti į šį klausimą, negaliu ir dabar. Manau, svarbiausia, kad pataikė. Jau dvidešimt penkerius metus dirbu mokytoja, bet dar ir šiandien šis darbas man suteikia džiaugsmo, pasitenkinimo, pasididžiavimo savo mokiniais... Žinoma, kad būna sunku (o kam dabar lengva?), kad jautiesi bejėgis, neįvertintas... Bet jei paklaustumėte, ar vėl pasirinkčiau šią profesiją, atsakyčiau, kad taip.

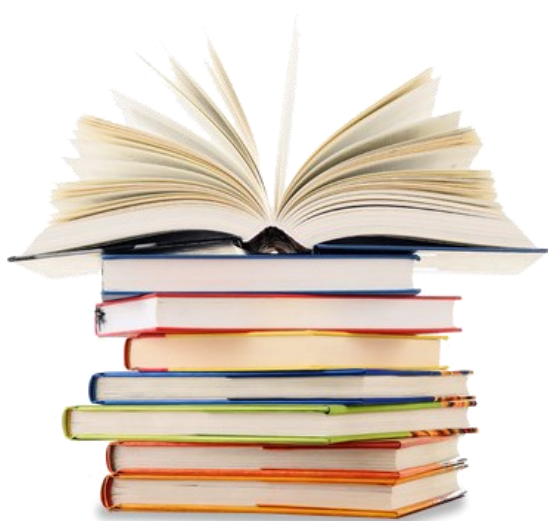
Antra, kas dominavo gimnazistų laiškuose, buvo mokytojo sunkaus darbo įvertinimas (dažniausiai finansinis). Aš suprantu, kad pinigai nėra paskutinėje vietoje, jau vien todėl, kad mokytojas galėtų jaustis oriai, kad galėtų nueiti į teatrą, koncertą, nusipirkti gerą knygą, aplankyti šalį, apie kurią turi papasakoti savo mokiniais, kokybiškai pailsėti, kad galėtų uždegti savo mokinius... Juk visi nori intelektualaus, kūrybingo, energingo mokytojo. Bet mokytojui labai svarbu (manau, kad netgi svarbiau) jo mokinių pasiekimai, laimėjimai. Ko gero, pats didžiausias įvertinimas, kai po dvidešimties metų mokiniai užsuka aplankyti, randa laiko paskambinti, nepamiršta pasveikinti arba susitikę gatvėje šypsodamiesi pašnekina.

Taigi, manau, kad mokytoju būti prasminga, o iškilę sunkumai neleidžia užmigti, verčia ieškoti, kurti, atrasti.

Mokytojų dienos proga noriu palinkėti mokytojams nepamiršti, kad esate tokie patys žmonės kaip ir visi. Raskite laiko sau, kad galėtumėte pabūti tyloje, išmokite atsipalaiduoti, kai atrodo, kad emocijos tuoj prasiverš ugnikalniu, kartais leiskite mokiniui tapti Jūsų mokytoju, o į sunkumus žvelkite kūrybiškai...

Noriu palinkėti ir mokiniams, nes mes, anot Š.Amonašvilio, kiekvieno jų pusė. Pasistenkite išsiklausti į mokytoją ir išgirsti net ir tai, ko jis nepasako. Priimkite mokytoją – žmogų su savo trūkumais, keistybėmis ir meile jums. Leiskite mokytojams būti šalia ir padėti Jums, kai to labiausiai reikia. Ir kartais paprasčiausiai padėkokite.

Direktoriaus pavaduotoja ugdymui Lina Šakelytė

KUO BŪTI SUNKIAU: MOKINIU AR MOKYTOJU?

Mielas dienorašt, turiu tau tiek daug papasakoti. Bet geriausiai papasakosiu tai, kas labiausiai patiko šiandien. Lietuvių kalbos mokytoja skyrė užduotį- parašyti rašinį „Kuo būti sunkiau: mokiniu ar mokytoju?“. Pavadinimas mane sudomino. Aš buvau visiškai tikra, kad būti mokiniu sunkiau! Nusprendžiau atlikti tyrimą, visą dieną stebėjau, kaip mokytojams sekasi, ir vaizdelis mane pribloškė: iš tikrųjų mokytojams daug sunkiau negu mums, mokiniams. Išmokyti vaikus, juos sutramdyti, sudominti, prikelti miegančius per pamoką, konkuruoti su telefonais, suspėti pastebėti, kaip kas nusirašinėja per kontrolinį, būti visada geros nuotaikos, stiprios sveikatos, kas rytą laiku ateiti į mokyklą... Galėčiau dar tęsti, bet jau ir to pakanka. Taigi, tyrimas sukėlė daug minčių, nuo šiol būsiu geresnė mokinė, nes daug ką supratau.

Geras klausimas. Ir visi skirtingai atsako į jį. Viskas sunku, gyvenime, nieko be sunkumų nepasieksi. Aš manau, kad nieko nebūna tobulo: normaliems mokytojams ir normaliems mokiniams beveik vienodai sunku. Mokytojams gal sunkiau, nes jie patiria daugiau streso, nes jaučia atsakomybę, ir labiau pavargsta. Saugokime gerus mokytojus.

Mokytojos darbas tikrai sunkus ir per tokius mokinius kaip aš šitas darbas tampa dar sunkesnis. Einu į mokyklą su mintimi kaip nors užbaigti mokyklą. Tikiuosi taip ir bus, nes kito pasirinkimo neturiu. Man pamokos būna arba lengvos (muzika, kūno kultūra, dailė), arba sunkios (matematika, fizika, rusų kalba). Visi kontroliniai darbai yra įsimintini, nes beveik visada gaunu neigiamą pažymį. Bet vis tiek turiu kažkaip užbaigti mokyklą ir kabintis į gyvenimą. Gal dar susiprasiu?

Sėdžiu klasėje ir galvoju, kokia sunki yra mokytojo profesija. Neįsivaizduoju, kas gali šauti žmogui į galvą, kad jis norėtų tapti mokytoju. Reikia daug kantrybės, geležinių nervų ir ir daug sveikatos. Mokytojas turi ne tik mokyti, jis pats turi nuolat mokytis, kad galėtų mokyti kitus.

Kad ir koks griežtas būtų mokytojas jis vis tiek mėgsta dirbti su vaikais, nes jeigu to nemėgtų, tikrai nesirinktų tokios profesijos.

Dabar mokytojos dirba dvigubai daugiau, negu turėtų, o moka joms vis mažiau, bet labai džiaugiuosi, kad mokykloje turime naujų, jaunų mokytojų, kurie atiduoda visą save, kad išmokytų vaikus.

INTERVIU SU VIEŠNIOMIS IŠ VOKIETIJOS

Rugsėjo mėnesį mūsų gimnazijoje kelias savaites viešėjo būsimosios pedagogės iš Vokietijos. Jaunieji žurnalistai pakalbino viešnius, siūlome paskaityti, ką jos mano apie savo viešnagę.

Kodėl atvykote į Lietuvą, į mūsų mokyklą?

-Mūsų universitetas bendradarbiauja su Kauno Vytauto Didžiojo Universitetu. Todėl mums ir kilo idėja atvykti čia, nes iš pradžių mes nežinojome nieko apie Lietuvą, tik jos pavadinimą, tad norėjome geriau pažinti, patyrinėti šią šalį.

•Ką jūs studijuojate?

-Mes studijuojame pedagogiką, skirtą vaikams su specialiais poreikiais ir taip pat papildomai pasirinkome mokytis vokiečių kalbą kaip užsienio kalbą, kad galėtume mokyti kitus.

•Ar susitikote su mūsų mokyklos specialiųjų poreikių vaikais?

-Taip. Taip pat aplankėme anglų kalbos ir vokiečių kalbos pamokas.

•Ko išmokote būdamas šioje mokykloje? Ar jums patiko ši patirtis?

-Buvo labai įdomu pamatyti, kaip mokytojos dirba čia ir kaip jūs mokotės, nes tai skiriasi nuo mokymosi Vokietijoje. Taip pat mes išmokome daug iš vokiečių kalbos mokytojos, nes buvome visose jos pamokose. Mes dar niekada nemokėme vokiečių kaip užsienio kalbos anksčiau, todėl pabandėme ir tai buvo puiki patirtis.

•Kiek laiko jūs buvote Lietuvoje? Ar jums čia patiko?

-Mes buvome Lietuvoje keturias savaites ir mums čia labai patiko. Lietuviai geri, svetingi, čia jautėmes jaukiai. Labai patiko Kaunas.

•Ar aplankėte ir kitus Lietuvos miestus?

-Mes buvome ne tik Kaune. Buvome nuvykusios ir į Klaipėdą, Neringą, Vilnių, Trakus. Taip pat nuvykome ir į Rygą.

•Ar išbandėte lietuviško tradicinio maisto?

-Taip. Ragavome ir varškės apkepo, šaltos burokėlių sriubos (šaltibarščių), kibinų, cepelinų, cinamoninių bandelių. Mums labai patiko tai, kad šioje mokykloje rytais kvepia cinamoninėmis bandelėmis.

•Ar planuojate sugrįžti?

-Norėtume čia sugrįžti. Taip pat pasiūlysim draugams, kad čia atvyktų, kad pamatytų, patyrinėtų šią šalį, nes daug kas dar nežino, kad ji tokia graži. Taip pat kviečiame jus atvykti į Vokietiją.

Viešnios išvyko, pilnos gerų įspūdžių. Lauksime kito jų vizito.

Dovydas Tamašiūnas, Ieva Kazlauskaitė

Kaunas 2022

Paversk savo idėją realybe!

Rugsėjo pradžioje mūsų gimnazijoje lankėsi įdomus svečias Kazimieras Jasaitis.

Jis pristatė projektą „Kauno iššūkis 2022“.

Tai projektas, sukurtas jaunimo tobulėjimui ir

skirtas gimnazinio amžiaus žmonėms, kurie turi idėjų, kaip pakeisti Kauną.

Turintys idėjų jaunuoliai gali gauti finansavimą ir jas įgyvendinti: „Turi idėją, gauni finansavimą“.

Gerbiamas svečias ne tik papasakojo apie „Kauno iššūkį 2022“, bet ir paruošė mums komandinį darbą...

Komandos pristatė savo idėjas, Kazimieras aptarė jų trūkumus, pagyrė už unikalumą.

Mano komandą sudarė septyni žmonės, mes puikiai susitvarkėm su užduotimi,

tačiau buvo sunku išsirinkti vieną idėją, nes jų turėjome net penkias.

Ilgiau pagalvoję supratome, kas yra tikrai realu ir naudinga Kaunui.

Kita komanda, kurios lyderiai buvo Eimantas ir Gerda, pristatė įdomiausią sumanymą:

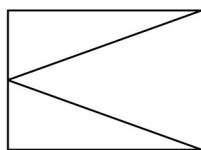
„Skrydis oro balionu su gidu“.

Buvo ir juokingų idėjų, tačiau svečias pasakė, jog visos idėjos gali išaugti į rimtą darbą.

Susitikimo pabaigoje gimnazistai buvo pakviesti jungtis į šį projektą,

registruotis į „Kauno iššūkį 2022“, išbandyti savo jėgas ir idėjas paversti realybe.

Gabija Litkauskaitė IIb

Kaunas 2022
Šiuolaikinė
sostinė
Europos kultūros sostinė

Laikraštį kūrė:

Justina Tauškėlaitė 6a kl, Dovilė Spūdytė IVa,
direktoriaus pavaduotoja ugdymui Lina Šakelytė,
Ieva Kazlauskaitė IIa, Gabija Litkauskaitė IIb,
Dovydas Tamašiūnas IIa, Laura Lodaitė IIa,
Kamilė Berinkevičiūtė IIa,
lietuvių k. Mok. Rita Sarapinienė.